

TU SĨ DÒNG LINH MỤC THÁNH TÂM

Tôi là trai út của gia đình Công Giáo có 5 người con, toàn là trai. Cha Mẹ tôi xuất thân từ hai gia đình đủ ăn đủ mặc. Thân phụ tôi tạo được một cửa hàng nho nhỏ, buôn bán vật liệu xây cất. Thân mẫu tôi ở nhà trông coi công việc nội trợ, chăm sóc chồng con.

Ngay từ tuổi thơ, tôi được song thân giáo dục trong Đức Tin Công Giáo. Mỗi buổi tối, trước khi lên giường ngủ, cả nhà tụ họp đọc Kinh Tối chung. Riêng tôi, vào Chúa Nhật, tôi làm chủ giúp lễ và tham dự các sinh hoạt của Hội Công Giáo Tiến Hành ngành thiếu niên.

Từ năm lên 8 lên 10, tôi bắt đầu nghĩ đến chuyện đi tu làm Linh Mục. Ý tưởng làm Linh Mục đến với tôi vào dịp Các Cha Dòng Chúa Cứu Thế đến mở Tuần Đại Phúc nơi xứ đạo. Các Cha cho nhóm thiếu nhi chúng tôi xem cuốn phim kể lại cuộc đời Cha Damien Tông Đồ người cùi tại đảo Molokai thuộc quần đảo Hawaii nằm trong Đại-

dương-châu. Cha Damien - người Bỉ - có tên thật là Jozef de Veuster (1840-1889) và được Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II (1978-2005) nâng lên hàng Chân Phúc ngày 4-6-1995. Sau tuần đại phúc năm ấy, tôi cũng ước muốn trở thành nhà truyền giáo.

Thế rồi định mệnh đưa đẩy, tôi quen biết các Linh Mục dòng Dehon nơi Trường Truyền Giáo Thánh Antôn Viện-Phụ ở Napoli (Nam Ý). Tôi gia nhập chủng viện của Dòng năm tôi bước vào bậc trung học và vẫn giữ nguyên ước muốn trở thành nhà thừa sai. Thế nhưng THIÊN CHÚA dọn cho tôi con đường khác.

Khi tôi học xong bậc trung học đệ nhất cấp thì Chủng Viện phải đóng cửa vì thiếu chủng sinh. Con số chủng sinh quá ít. Tôi phải rời Chủng Viện và trở thành chủng sinh ngoại trú. Đây là thời kỳ tôi rơi vào cuộc khủng hoảng đủ loại: khủng hoảng của tuổi dậy-thì cùng lúc với khủng hoảng nội tâm. Tôi không còn tin như trước cũng chẳng thèm trở thành Linh Mục!

Thế rồi tôi bước vào đại học. THIÊN CHÚA vẫn nhẫn nại chờ đợi tôi. Tôi bắt đầu tìm kiếm ý nghĩa cho cuộc đời. Đặc biệt, tôi trở về với Đức Tin Công Giáo chân chính và quyết liệt. Thật ra tôi không hoàn toàn bỏ rơi Đức Tin nhưng chỉ gặp khủng hoảng trong vấn đề liên hệ tới Đức Tin thôi. Sau cùng, nhờ thời gian dài định hướng ơn gọi, tôi quyết định tiếp tục con đường trở thành Linh Mục.

Sau một năm chuẩn bị, tôi chính thức vào Tập Viện dòng Các Linh Mục Thánh Tâm. Dòng do Cha Léon Dehon (1843-1925), người Pháp, thành lập tại Roma vào năm 1877.

Một năm trong Tập Viện quả là năm hồng phúc tràn đầy đối với tôi. Trọn thời gian tập viện dành cho việc cầu nguyện, đọc sách thiêng liêng và làm vài công việc đồng áng, trồng trọt. Sau năm tập viện là thời kỳ Kinh Viện với các năm thần học, ban đầu ở Bologna rồi đến Napoli. Trong khi năm phó tế tôi được chuyển đi thi hành mục vụ tông đồ tại Madagascar.

11 tháng sống tại Madagascar để lại nơi tôi kinh nghiệm vô cùng cao quý. Tôi không biết nói tiếng địa phương cũng không có trách nhiệm gì quan trọng. Tôi chỉ chu toàn các công tác thật đơn sơ khiêm tốn. Tôi theo các tu sĩ cùng dòng viếng thăm dân chúng sống nơi các làng xa xôi hẻo lánh cùng với vài giáo lý viên và rất nhiều tân tông. Chính trong thời gian này tôi học bài học:

- Giá trị quan trọng của cuộc đời không tùy thuộc nơi tiền của và thành công.

Tôi nhận ra các giá trị truyền thống của Madagascar có gốc rễ sâu xa nơi Tin Mừng. Thêm vào đó, cho đến Madagascar tiếp nhận Tin Mừng mới có 200 năm, nhưng lối sống của các tín hữu Công Giáo Madagascar thật đáng khâm phục. Họ có tinh thần liên đới rất cao. Họ thật nghèo nhưng chia sẻ tất cả cho người nghèo hơn họ.

Tôi chọn cuộc sống tu trì là vì tôi muốn thực thi tinh thần đơn sơ phó thác trong vòng tay quan phòng của THIÊN CHÚA là Cha. Tôi cũng muốn sống cuộc đời từ bỏ chính mình để bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Từ bỏ với ý thức sâu xa: theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ tôi cũng sẽ được lợi gấp trăm.

Sở dĩ tôi chọn dòng Dehon là vì tôi may mắn quen biết các Linh Mục Thánh Tâm. Chính cuộc sống của các vị nêu cao chứng tá cho tôi hiểu: các vị đã tìm ra kho tàng dấu ấn trong ruộng và đã bán hết mọi của cải để mua thửa ruộng này. Thửa ruộng chính là Nước Trời vậy!

Từ ngày lãnh nhận thiên chức linh mục, tôi cảm thấy thật hạnh phúc. Một ngày, tôi nhận không biết bao ơn lành của Chúa. Ngày khác, tôi thực hiện ước mơ ôm ấp từ thời thơ ấu. Từ ý thức này, tôi cảm thấy mình có trách nhiệm sống xứng đáng hồng ân nhận lãnh và chu toàn trách nhiệm Linh Mục. Linh Mục là nhân chứng của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng là Chủ Chăn và là Tôn Sư Tối Cao ở giữa dân THIÊN CHÚA.

Trước khi kết thúc chứng từ về ơn gọi Linh Mục, tôi muốn gửi đến các bạn trẻ sứ điệp:

- Ơn gọi Linh Mục và tu sĩ không dành riêng cho hạng người nào. THIÊN CHÚA có thể tuyển chọn bất cứ người thợ nào vào làm Vườn Nho của Ngài. Người thợ có thể đến từ đại-tội-nhân, đến từ người nghèo, người đơn sơ bé nhỏ. Hay cũng có thể từ kẻ giàu sang phú quý. Trong Vườn Nho của THIÊN CHÚA có đủ chỗ cho mọi hạng người. Điều quan trọng là mỗi người phải mau mắn đáp lại tiếng Chúa gọi. Chỉ có thể thôi.

Chứng từ con đường ơn gọi của Cha Giuseppe Ferraioli.

("l'Amico delle missioni", n.4/2006, trang 21-23).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt